

25. dan

SVETNIK Z DIŠEČIMI RANAMI

»Zdi se mi, da so ljudje včasih duhovnike pri spovedi jemali bolj resno, kot jih danes,« je dajala Manca.

»Prav imaš,« se je strinjal Serafinček, »čeprav tudi danes mnogi spoved in spovednikove besede jemljejo zelo resno. Včasih so se ljudje zatekali k duhovnikom po nasvete in se teh nasvetov tudi držali. Kar je naročil spovednik v spovednici, so vzeli zelo resno.«

»Danes ljudje bolj zaupajo psihologom kot duhovnikom,« je dodal Peter.

»Da, danes mnogi hodijo k psihologom. Vendar je med duhovnikom in psihologom bistvena razlika,« je dejal Serafinček.

»Kakšna?« mu je Tamara skočila v besedo.

»Prva je ta, da morajo psihologu plačati. Druga pa je ta, da duhovnik človeka vodi k Bogu in mu kaže pot v srečno življenje z Bogom. Spomni ga, da je Bog tisti, ki ga ljubi, mu odpušča in mu kaže pravo pot. Psiholog pa človeka usmerja le nazaj k človeku. Nagovarja ga, da si mora sam odpustiti, kar je naredil narobe, in mora sam poiskati pot, ki ga najbolj veseli. To je bistvena razlika.«

»Kateri izmed svetnikov pa je bil najboljši spovednik?« je zanimalo Tamara.

»Spovednikov ne moremo nikoli deliti na boljše in slabše. Spovednik je le orodje v Božjih rokah. Grehe odpušča Bog, nikoli duhovnik. Prav tako skuša ljudem svetovati v skladu z Božjo voljo in se ne prepušča svoji lastni modrosti.«

»No, kateri izmed svetnikov je verjetno znan kot spovednik?« se ni dala odpraviti Tamara.

»Da, res je. Tak svetnik je bil pater Pij iz Pietrelcine. Živel je pred dobrimi petdesetimi leti. Ko je bil mlad, je vstopil v samostan redovnikov kapucinov. Bil je zelo pobožen in veliko je molil, predvsem pa je veliko spovedoval. Postal je tako znan, da so od daleč in blizu hodili k njemu k spovedi. Kot spovednik ni le spovedoval in delil odvezo, temveč je tudi veliko svetoval. Imel pa je tudi Kristusove rane.«

»Kristusove rane?« se je začudila Manca. »Hočeš reči, da je imel rane od žebeljev in sulice, kot jih je imel Jezus?«

»Da, imel je prav takšne rane. Nekega dne je med molitvijo začutil bolečine in opazil je, da so se mu pojavile Kristusove rane. Vendar jih je skrbno skrival. Z njimi se ni postavljaj in jih ni razkazoval, kot bi počeli prevzetni ljudje. Vendar so ljudje kljub vsemu izvedeli, da jih ima.«

»To pomeni, da so še več hodili k njemu, že iz radovednosti,« je pripomnil Peter.

»Tudi to je res,« je pokimal Serafinček. »Pater Pij je imel te rane na svojem telesu do smrti, petdeset let. Tudi zdravniki so jih preiskovali in jih skušali zaceliti, vendar jim ni uspelo. Rane so ostale sveže.«

»Pa je iz njih tekla kri?« je bila radovedna Tamara.

»Vsaka rana krvavi. Rane patra Pija so bile posebne po tem, da se je včasih iz njih širil prijeten vonj.«

»Rane so dišale?« ni mogla verjeti Manca.

»Da, rane so dišale. Ne pozabite, da je bil na delu Bog in ne človek.«

Naloga: Zvečer si posebej pozorno izprašaj vest in zmoli kesanje.